

Kratkočasnice.

1. Peljali so zločinca na vislice. Velika množica ljudi ga spremljuje in premnogi kar tečejo, da bi bili poprej na morišči. — Obsojenec jih pa ustavlja rekoč: »Ljudje božji, nikar tako ne hitite, saj brez mene itak ne bo nič!«

2. Pogovor na paši: „Matevž! si li našel voli?“ — Matej: „O, še nekaj boljšega!“ — „Kaj pa?“ — Matej: „Pet kósov, — trije so mi že ušli, dva pa še lovim.“

3. Prijatelj prijatelja nagovori po dolgi ločitvi: „Lej ga lej, ali še nisi umrl?“ — „Ne, to sem za nazadnje prihranil,“ mu odvrne.

4. Mati: „Jakec, vstani vendar, je že jako pozno.“ Jakec: „Oh, pustite me vendar. Ravno kar sem imel tako lepe sanje; sanjalo se mi je, da sva šla z očetom v somenj in so mi kupili prelepo kapico. Počakajte, da spet nazaj pridem iz sejma!“

5. Vremenski prerok: „Pa se je zabliskalo, pa je zagrmelo in tresčilo, pa se je ulila ploha, pa sem dejal: dež bo šel.“

6. Skušnja — dobra brušnja. Bolj odrasla sestra uči manjšega bratca: „Pepček, le nikar mami ne nagajaj; ti ne veš, kako hudo boli, če s šibico pritisnejo.“

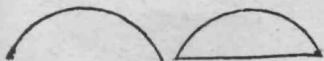

Spretni risar.

Naredi še enkrat črtice, kakor zadnjič (št. 1 in 2); potlej pa napravi na vrhu in ob koncu plavute, spredaj pa nekoliko ošpiči in

1.

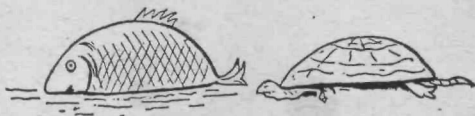
2.

blizo kóta naredi kolesce s črnim središčem za okó, in glej — lepa riba je pred teboj, kateri s počesnimi črtami narisaj še luskinne, spodaj pa načrtaj z nekaterimi potezami še vodo, ribje stanovanje (št. 3). Po enaki 1 oti se dá narisati tudi črepaha (št. 4.)

3.

4.

Zdaj ti pa hočem še pokazati, kako hitro lahko narediš — čuka. Naredi strešico, kakor jo ima naš slovenski č ali ž, seveda nekoliko večjo in bolj zakrivljeno, ter zveži jo zgoraj z vpogneno